

is talrijk in het Waddengebied en Deltagebied langs de rand van kwelders en schorren, maar ontbreekt langs de kust tussen Hoek van Holland en Den Helder vrijwel geheel.

Bij het onderzoek op 5 september bleken al heel wat kiemplanten van **Rimpelroos** en **Dauwbraam** aanwezig te zijn. Beide soorten zullen zich naar verwachting de komende jaren sterk uitbreiden. Op die datum werden ook drie zeldzame soorten aangetroffen: **Gele hoornpapaver**, **Bilzenkruid** en **Zandvarkensgras**. De eerste soort wordt een enkele keer in de zeereep en op de steenglooïing van de Katwijkse Uitwatering aangetroffen. Bilzenkruid is in het verleden enkele keren op bouwterreinen aangetroffen. De derde soort is in onze omgeving alleen bekend van de Katwijkse Uitwatering.

Gele hoornpapaver, sept. 2008. foto: Joost Bouwmeester

Gelukkig is ook de **Zeewinde** weer teruggekeerd. Voor de KW-boulevard werden enkele kiemplanten ontdekt en rond de nieuwe

helikopterlandingsplaats van Huis ter Duin heeft zich een fraaie begroeiing van deze soort ontwikkeld.

Conclusie

Enkele maanden na voltooiing van de werkzaamheden kan worden vastgesteld dat in de nieuwe duinen voor de KW boulevard van Noordwijk een natuurlijke plantengroei op gang is gekomen. In totaal werden hier in 2008 110 soorten aangetroffen. Het aanplanten van Helm, gestoken in de nabijgelegen duinen, heeft er toe geleid dat zich veel plantensoorten hebben gevestigd die van nature in de zeereep thuishoren. Verwacht mag worden dat nog andere soorten zich hier zullen vestigen als de huidige begroeiing zich verder ontwikkelt en voor meer beschutting in dit dynamische milieu zal zorgen.

Hoewel een groot deel van de zaadbank was weggespoeld en wellicht de minst interessante delen gespaard bleven, is toch duidelijk te zien waar deze grond is gestort. Bij vergelijkbare projecten in de nabije toekomst (kustversterking Katwijk) verdient het aanbeveling ook daar de bovenlaag van de zeereep af te graven, op te slaan en terug te brengen.

De ontwikkeling tot nu toe maakt in ieder geval wel duidelijk dat het een goed besluit is geweest om in de nieuwe duinen geen zaadmengsels van elders uit te strooien. Nu is te zien dat het gebied op natuurlijke wijze begroeid raakt, waarbij iedereen kan waarnemen hoe de vegetatie zich onder invloed van wind, zout- en zandtransport verder ontwikkelt. Ongetwijfeld zal ook in 2009 een boeiende ontwikkeling te zien zijn.

EXCURSIEWEEKEND OP VLIELAND

Koene Vegter

In een onlangs verschenen column in de Volkskrant beschrijft Kader Abdolah zijn eerste bezoek aan Vlieland, waar hij van de boot onverwacht in een vergaan sprookje meent te stappen en waar een deel van de mens naar zijn mening nog oer en oud is gebleven. Hij noemt het een gelukseiland, waar je eigenlijk heen gaat om niets te doen, om je helemaal aan te stilte over te geven.

Of iedereen het hier volledig mee eens zal zijn, kan ik niet bevroeden, maar zeker is het zo, dat Vlieland ook bij de leden van de Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming Noordwijk – kortweg VNVN – tot de meer favoriete

Het basaltgroepje. foto: Koene Vegter

bestemmingen wordt gerekend, waar eens in de twee jaar naar wordt afgereisd. De één noemt het een waddenweekend, misschien meer vanuit de optiek van ontspanning en relaxen, de ander houdt het op een waddenexcursie, waarbij actief op onderzoek wordt uitgegaan naar allerlei aspecten van de natuur.

In de praktijk is een afwisseling natuurlijk het mooiste en het weekend van 19 tot 21 september 2008 bood daartoe aan 28 Vlielandgangers met veel zon, weinig wind en talloze waarnemingen - in totaal 101 vogelsoorten - ook volop gelegenheid. Vanuit ons traditionele onderkomen, Twest Endt aan het einde van de Dorpsstraat, werd zaterdagochtend de al even traditionele tocht richting het Posthuys ondernomen. Dichtbij huis bood het wad al een schitterende zonsopgang, die gepaard ging met de melancholieke klaagzang van Wulpen en het energieke geschetter van Scholeksters. Ietsje verder ontdekte Jan Jacobs tussen een aantal Kraaien een tweetal Roeken; beslist geen alledaagse verschijning op de wadden. Eenmaal bij het Posthuys aangekomen bestaat er, naast uiteraard het nuttigen van appeltaart met cranberrysaus, de mogelijkheid om links over het Posthuiswad uit te kijken en rechts over de Kroon's polders.

Bij de eerste polder werden we gelijk al verwelkomd door zachte ping-pinggeluiden van enkele ronddartelende Baardmannetjes en het scherpe gekras van een wegschietende Waterral.

De dode Tapuit. foto: Koene Vegter

Ook werden we door enkele leden van de vogelwerkgroep Driebergen-Zeist geattendeerd op een verdekt in het struweel opgestelde IJsvogel, die met de telescoop echter goed te zien viel en vervolgens ook met het blote oog, toen hij als een prachtige azuurblauwe schicht even op en neer vloog naar een slootje dichtbij. Wat inmiddels ook begon op te vallen, was het vrijwel ontbreken van kiekendieven. Uiteindelijk werd slechts twee keer in de verte een Bruine Kiekendief signaleerd. D één weet dit aan geringe trek en de ander aan het oprukken van de Havik. En inderdaad verscheen al gauw, als om dit laatste te staven, een Havik op het toneel die al voortjagend voor grote opwindning zorgde onder de aanwezige eenden en steltlopers. Zo konden wij een prachtige wolk Kluten zien

opstijgen en ook een groot aantal Lepelaars, zo'n 180 in getal. Verder lopend over het pad tussen wad en polder werden wij aangenaam begeleid door heen en weer springende Tapuiten die het gemis aan kiekendieven weer enigszins goed maakten. Inmiddels kwamen bij opkomend water niet alleen de Bergeenden, Rosse Grutto's en Tureluurs dichterbij, maar ook het kleinere spul zoals Bontbekplevieren en zowel Bonte als Kleine Strandlopers, die nu eens goed met elkaar te vergelijken vielen. Een overvliegende Zwarte Ruiter en een dito Regenwulp werden door kenners als Wim Baalbergen en Hein Verkade, haarfijn op geluid gedetermineerd. Diezelfde kenners bestempelden grote aantallen, steeds van formatie veranderende zwarte stipjes over de horizon tot waarschijnlijk meer dan tienduizend Kanoeten. Dat telt tenminste aan op je waarnemings-formulier.

De dode Bruinvis. foto: Wim Kuijper

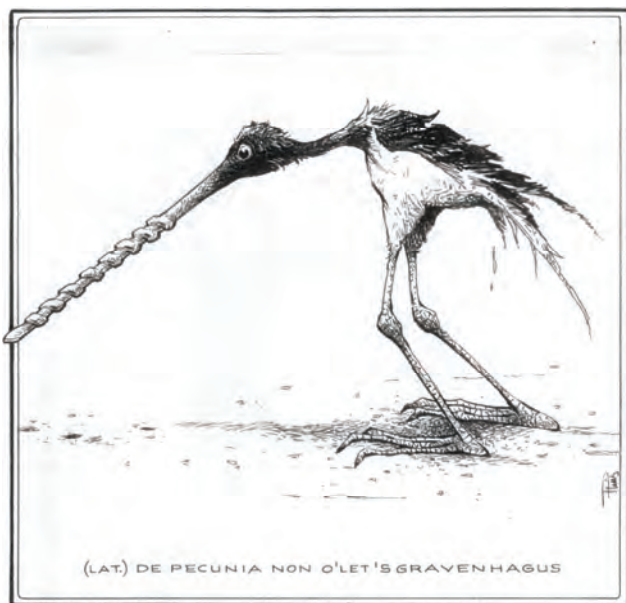
Weer terug baarde Wim Kuijper, normaal toch bezig met plantkundig onderzoek, opzien met de vondst van een dode Bruinvis (laten liggen), een dode Tapuit (meegenomen) en de schedel van naar alle waarschijnlijkheid een Rosse Grutto.

Het eetgroepje foto: Koene Vegter

Als historisch novum kon de traditionele macaronimaaltijd, deze keer bereid door Ger Baalbergen en Jaap Eisenga, buiten worden genuttigd, waarna het al snel tijd werd voor de al even traditionele waddenquiz, deze keer met humor en verve gebracht door Fred Leenart en Jan Jacobs.

Naast het beantwoorden van een flink aantal, in de ogen van schrijver dezes min of meer onmogelijke vragen, werd er gelukkig ook een beroep gedaan op de creativiteit van de leden, die zich daarbij konden uitleven op het bedenken van een gedicht bij een vogelcartoon uit het Waddenbulletin.

Bron: Waddenbulletin 2004

Uiteindelijk bleken Ruurd Eisenga en John Stigers de beste allrounders en daarmee gelijk ook de organisatoren van de quiz voor volgend jaar.

De winnende groep maakte het volgende gedicht.

De geldkraanvogel

*Hoe boor je goed milieubewust
aan onze mooie waddenkust?
Maak je expres een te groot gat,
is dat de ondergang van het wad!
Maar hou je dus zo'n gaatje klein,
dan moet er toch een vogel zijn
Wiens bek zo goed is uitgerust,
dat het graag gas en olie lust.*

Rond het middernachtelijk uur werd nog gezongen voor de traditioneel tijdens het waddenweekend jarige Jenny Deelder, die daarbij als geschenk onder een groot aantal cranberry's werd bedolven.

De enigszins bewolkte zondag werd meestal rustiger doorgebracht, behalve dan door Wim Plaatzer, die er zo'n 20 km hard tegenaan ging als voorbereiding op de marathon van New York dit najaar. Meer gezapig trokken anderen naar haven, strand, duin of wad. Ook nu nog een aantal nieuwe waarnemingen zoals een Bonte en een Grauwe Vliegenvanger.

Op een paal in de verte zat geen Buizerd of Valk maar een juveniele Havik en bij een steil wandje in de polder had een IJsvogel een perfect broedplekje gevonden, waar het voer als vanzelf langs kwam.

Een vermeende Geoorde Fuut bleek na langdurige beschouwing toch een Dodaars en de speurtocht naar een gesignaleerde Bladkoning bleef zonder resultaat.

Gekraagde Roodstaart in goede handen. foto: Koene Vegter

Pauze bij het Posthuys leverde nog wel de licht zwalkende aanvlucht van een Gekraagde Roodstaart op, die er uiteindelijk voor koos maar op de schouder van deze schrijver te landen, waarna Hein Verkade hem nog even behoedzaam kon vastpakken om aan het verbaasde publiek zijn prachtige oranje-rode staart te tonen.

Met dit feestelijk slotakkoord kon iedereen tevreden huiswaarts keren met het prettige vooruitzicht dat er volgend jaar september weer een waddenweekend wordt georganiseerd, vermoedelijk op Schiermonnikoog.